

גליון
קיי"ג
ניסן
תשפ"ה

כך מקובל אני מרבותי
ישמרם אל- שכל הזהיר בברכת
המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד
כל ימיו

(ספר החינוך מצוה ת"ל)

כותב העטרת זקנים אדם
המברך ברכת המזון מתוך הכתב
בדקדוק ובכוונה מסלק מעצמו
צרות רבות ואסונות ל"ע.

גליון על המזון

מטרתו לעודד את גודל מעלת אמירת ברכת המזון בכוונה

"מצאתי למה אין אות פ"א
סופית (ף) בברכת המזון לפי שכל
מי שבירך ברכת המזון בכוונה, אין
שולט בו לא הרון אף ולא שצף ולא
קצף, ולא אנף ולא אנף ומזונותיו
מצויין לו ברווח ובכבוד על ימיו".

(באר היטב) א"ח הלכות ברכת
המזון סימן קפ"ה אות א' -
ספר הרוקח סימן של"ז

בענטשן איז פאר מיד פונקט גענוג!

האט רבי דניאל מסביר געווען, אז ווען עס קומט צו דאנקען דעם
איבערשטן, איז ממש אוממעגליך, "אין אנחנו מספיקים להודות
לך", אבער דער באשעפער זאגט, אויב ווילסטו מיד מיט עפעס
אפגעבן א יישר כת, גיב אוועק פון דיינע איברים, איבערהויפט דיינע
הייליגע "אויגן" פאר מיינעטוועגן, היט עס אפ, דאס איז פאר מיר
פונקט גענוג, איך דארף נישט מער...

לכבוד די חשוב'ע ארויסגעבער פון דעם גליון על המזון,
צום ערשט וויל איך איך באדאנקען פון טיעפן הארץ פאר
די הערליכע אינהאלטסרייכע גליונות מלאים וגדושים מיט
אינהאלטסרייכע מאמרים און ערציילונגען איבער דעם גרויסן
מצוה פון ברכת המזון, איך האב לעצטענס געהערט א הערליכער
שיינער געדאנק פון דעם פה מפיק מרגליות הגאון רבי דניאל אלטר
שליט"א וואס ער האט געזאגט לגבי דער ענין פון שמירת עניים (אין
די ראמען פון דעם "גיבור" פראגראם) און איך האב געטראכט אז
דער רעיון איז גאר גוט צוגעפאסט אויך צום ענין פון ברכת המזון.

אריינטראכטנדיג אין דעם געדאנק קלער איך, אז אויף דעם
ענין פון "ברכת המזון" שטימט דער רעיון אויך מוראדיג גוט.
דער גאנצער ענין פון ברכת המזון איז דאך געשטעלט אויף צו
דאנקען און לויבן דעם הייליגן באשעפער פאר אלע גוטע זאכן וואס
ער גיבט אונז, אבער צי איז דען מעגליך טאקע צו דאנקען דעם
איבערשטן פאר אלע גוטע זאכן? נאר דער באשעפער זאגט, דו
קענסט מיד אפשר נישט דאנקען, אבער גיב כאטש אוועק די פאר
מינוט, וואש זיך צו א סעודה, און נעם די פינף מינוט צייט וואס עס
דויערט צו בענטשן מילה במילה אין א סידור, דאס איז פאר מיר
דער גרעסטער דאנק וואס דו קענסט מיר געבן!

רבי דניאל האט זיך געשטעלט אויף דאס וואס מ'זאגט יעדן שבת
ויום טוב ביי די דערהויבענע תפילה פון "נשמח כל חי", קודם זאגט
מען "ואילו פינו מלא שירה כים וכו'" אין אנחנו מספיקים להודות",
אז אפילו מיר האבן אלע מעגליכקייטן איז פשוט אוממעגליך צו
דאנקען דעם איבערשטן, און נאך דעם זאגט מען "על כן אברים
שפלגת בנו וכו' הן הם יודו ויברכו", אז אלע אונזערע גלידער טוען
דאנקען דעם הייליגן באשעפער.

איז דאך לכאורה א סתירה, קודם זאגסטו אז ס'איז אוממעגליך
צו דאנקען דעם איבערשטן, און א מינוט שפעטער זאגט מען אז
מ'טוט דאנקען און לויבן דעם הייליגן באשעפער.... קען מען יא
אדער קען מען נישט?

דער איבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן אלעמאל קענען
זוכה זיין צו לויבן און דאנקען דעם איבערשטן אויף אלע זיינע
חסדים וואס ער טוט מיט אונז.

נאר וואס דען, מ'קען דאס פארשטיין מיט א ווערטל. אמאל
האבן זיך מענטשן דערקוויקט מיט א פיינעם סעודה אין א חתונה
זאל, און איינער איז צוגעגאנגען צום סארווירער און זיך העפליך
באדאנקט פאר זיין גוטע סערוויס, האט זיך דער סארווירער
אנגערופן "דיין דאנק איז שוין צופיל, א צען דאלער טיפ איז פונקט
גענוג..."

בברכת הצלחה

למי שיש סיפורים, עובדות, מאמרים ודברי תורה בגודל מעלת אמירת ברכת המזון בכוונה
או להערות והארות אפשר לפנות למייל: AlHamuzoin@gmail.com

נתנדב לעילוי נשמת כ"ק מרנא ורנא
הרבי ר' ברוך ב"ר יחיאל מיכל ז"ע ממעזבוש - הרבי ר' מנחם מענדל ב"ר יוסף ז"ע מרימנוב - הרבי רבי אלימלך ב"ר אלעזר ליפמאן ז"ע מליזנסק
רבי לוי יצחק בן שרה סאשא ז"ע מבארדישטוב - רבי ישראל דוב בער ב"ר יוסף ז"ע מוועלעדניק - רבי ישכר בער בן ר' יצחק ז"ע מראדאשיץ
רבי נחמן בן שמחה בן פייגא ז"ע מברסלב - רבי ישראל מאיר בן ר' אריה זאב ז"ע בעל ה'חפץ חיים" - רבי משולם פייש בן רבי מרדכי בן ציזל ז"ע מטאשאה
הרבי ר' ישעי' ב"ר משה ז"ע מקערעסטיט - רבי שלום ב"ר מרדכי יוסף משה ז"ע משאץ - רבי אליעזר שלמה ב"ר מנחם זאב זצ"ל
רבי יעקב חיים ישראל רפאל בן רבי יצחק ושרה אלפיה זצ"ל